

ως το γεγονός και μόνο ότι η 24^η Δ/ση Λογαριασμών του Δημοσίου π. 1/2011 (Α.Κ.), η οποία ορίστηκε από 1-11-2011, ως διαχειριστής και των εισπραξιμίων του κρατικού προϋπολογισμού που προέρχονται από τις εισπραξιμότητες στα τελωνεία, ως Δικαιώματα Εκτελέσεως Ελευθερίας Εργασιών (Δ.Ε.Τ.Ε) και των οποίων, σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2676/1999, του άρθρου 11 του ν. 1798/1988 και του άρθρου 51 του ν. 1882/1990, ποσοστό ανερχόμενο στο 20% των ετησίων εισπραξιμίων ΔΕΤΕ αποδίδεται στο ΕΤΕΑ ως νομίμος φόρος, ο οποίος κοφτεί και δεν ανταποκρίνεται στη νόμιμη αυτή υποχρέωσή της.

Η πρωτοφανής αυτή απόφαση της Διοίκησης του Ε.Ε.Ε.Α, μισητά, ανόμοια, αυθαρεσίας, σκληρότητας, αναληθσίας και περιφρόνησης, απέναντι του ανθρώπου, συντάραξε και εξόργισε τους ανύποπτους συνταξιούχους και τελωνειακής υπηρεσίας και τις οικογένειές τους, όχι μόνο γιατί πάρθηκα, ως επί το πλείον, η περίοδο, όπου οι αντοχές των συνταξιούχων, μετά τις επανειλημμένες και ασβάρές περικοπές του εισοδήματός τους που προηγήθηκαν εξαναγκάστηκαν και η ζωή τους βυθίστηκε στην απελπισία και την αβεβαιότητα, αλλά και γιατί δικαιώθηκαν, ότι η διοίκηση του ασφαλιστικού τους φορέα σκόπευε να κλέψει αυθαίρετα τους δικαιώματά τους, χωρίς σύνεση, χωρίς λογική, ξεβραβεύοντας τον πρωτανιός, χωρίς την επιβαλλόμενη σιγουριά ως προς την νομιμότητα των πράξεών της.

Διότι, αν η Διοίκηση αυτού του φορέα ενεργούσε με σύνεση και λογική, αν αντιλαμβάνονταν σωστά την έννοια της νομιμότητας και τη σοβαρότητα των όφθαλα μέχρι του σημείου να λάβει μια τόσο κρίσιμη για τους συνταξιούχους απόφαση, όπως η περικοπή μεγάλου μέρους μιας πενιχρής, όπως η απώλεια χιλιάδων, χιλιάδων απομάχων της εργασίας, χωρίς προηγουμένως να

βάσανο συνεννόηση, εξάντληση όλων των δυνατοτήτων υπέρβασης των δυσχερειών και, προπαντός, χωρίς την απόλυτη βεβαιότητα ότι με τις ενέργειες δεν παραβιάζει τη νομιμότητα.

Αντί αυτών τι έπραξε η Διοίκηση του ΕΤΕΑ:

Κατεδάφισε πρώτα το «οικοδόμημα» που λέγεται σύνταξη από το 1975 και μερικές γνωστοποίησε την πράξη της, τετελεσμένη, στον προϊστάμενο των ελεγχόντων φορέα διοίκησης (Υπουργείο), περισσότερο για την ευθύνη των ενεργειών της και την κάλυψη αυτών, παρά για τη διασφάλιση των ασφαλείστων, απέφυγε την έγκαιρη και αποτελεσματική συνεννόηση με τα φερόμενα ως αδρανούντα συναρμόδια φορέα, προτίμησε να θυρανοίξει τους χιλιάδες συνταξιούχους της τελωνειακής υπηρεσίας, παρά να τους υπερασπιστεί, δεν εξάντλησε τις υπάρχουσες δυνατότητες συνέχησης της λειτουργίας της σύνταξής μας, καίτοι αυτές υπήρχαν και μπορούσαν να αξιοποιηθούν, (αψευδή περί τούτου μαρτυρία αποτελεί το γεγονός ότι η Διοίκηση του ΕΤΕΑ, σε μια εκδήλωση των πραγματικών της προθέσεων, διατάξε την άρον- άρον αναστολή (απόσυρση) αποφάσεων της υπαρκτής αρμόδιας υπηρεσίας, η οποία, μάλιστα, είχε ήδη αναρτηθεί στο έντυπο (διαφάνεια), με την οποία η υπηρεσία αυτή, χωρίς να γνωρίζει τις πραγματικές επιδιώξεις της διοίκησης, εντέλλονταν την εκταμίευση και την πληρωμή της εμνονικής μας σύνταξης του μηνός Φεβρουαρίου τριχώντα δύο προπαντός. Όμως, η διοίκηση αυτή (περιφρόνησε κάθε έννοια νομιμότητας ως χρηστής διοίκησης αφού ήταν φανερό και τελούσε εν γνώσει της) και περὶ τούτου της σχετικής νομοθεσίας δεν προέκυπτε δικαίωμά της να καταστήσει την καταβολή νόμιμα χορηγούμενης σύνταξης, για υπαρκτή και προβαλλόμενη.

Διαφορετική επί τούτων ερμηνεία, θα εσημαινε ότι οι νόμοι που εκδίδονται ανατρέπονται, τίθενται σε αχρησία ή καταργούνται και με αιτήσεις των οργάνων της διοίκησης και όχι μόνον με νεώτερους νόμους.

Για να καταδείξω πιο καθαρά τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται η Διοίκηση του ΕΤΕΑ την έννοια της νομιμότητας, θα παραθέσω μερικά παραγεγραμμένα στα πρακτικά που τηρήθηκαν, στιχομυθία μεταξύ των μελών της Γενικής Επιτροπής Κυβερνητικής Επιτροπής και του Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, όπου η Κυβερνητική Επιτροπή ερωτά «αν το Δ.Σ. του ΕΤΕΑ νομιμοποιείται να προβεί στην περικοπή της σύνταξής μας» και ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, εκφράζοντας τη γνώμη και των μελών αυτού, απαντά περιφραστικά, ότι «η αδυναμία εισροής πόρων στο ταμείο νομιμοποιεί την απόφαση της Διοίκησης».

Με άλλα λόγια κατά τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, είναι σημασία, ότι δεν υπάρχει νόμος που να τους καλύπτει ως προς την απευχρέωση να συνεννοηθούν με τον συμπαρόντα στη διαδικασία αυτή, που δεν δεσμεύονται, ούτε ηθικά, να προχωρήσουν στο «απονενοημένο» που τους ενδιαφέρει, αν θα πεινάσουν οι συνταξιούχοι αυτής της υπηρεσίας και οικογενειές τους, τους αρκεί το πραγματικό γεγονός, ότι στο ταμείο έφτασαν οι οφειλόμενοι πόροι.

Κύριε Γενικέ, έχουμε «χρεία» και άλλης μαρτυρίας.

Αλλά δεν τελειώνουν εδώ οι παραδοξότητες οι οποίες προκύπτουν από τις αιτιάσεις του Δ.Σ. του ΕΤΕΑ.

Αίφνης, υποστηρίζουν οι διοικούντες το ΕΤΕΑ, ότι απέ τη στιγμή που το προοριζόμενο για την πληρωμή της νομοθετημένης, όπως και η «προσαύξησης» και «ποσοστιαίας αναπλήρωσης» της σύνταξης, οι

ποσοστό 20% των εισπραττομένων ετησίως στα τελωνεία της χώρας ΔΕΤΕ εισέρχεται στον «κοινό» (sic) λογαριασμό λειτουργίας του ΕΤΕΑ, το οποίο εισφορά των χρημάτων καθίσταται πόρος του ΕΤΕΑ και, ως εκ τούτου, είναι διαθέσιμη για την ελεύθερη χρήση του και για άλλους σκοπούς.

Θεωρώντας μάλιστα, νομικά ασφαλή αυτή την άποψη του Συμβουλίου περίπου, ότι εάν χρειαστεί, θα διαθέσουν τα περικοπιτόμενα κονδύλια συνταξιούχους τελωνειακούς, για την πληρωμή συντάξεων συνταξιούχων και άλλων αναγκών του ΕΤΕΑ.

Αλήθεια, δεν γνωρίζουν οι διοικούντες το ΕΤΕΑ το ιστορικό της ενοποίησης των Ασφαλιστικών Ταμείων του Δημοσίου και της οργάνωσης μεταφοράς των αποθεματικών τους στο νεοσύστατο τότε ΤΕΑΔΥ, όπως θεσπίστηκαν, με ειδικές διατάξεις νόμων, δικλείδες, για να διασφαλιστεί, αντίθετο, ακριβώς, από αυτό που προβαίνουν, δηλαδή, ότι το εν λόγω αποθεματικό με το οποίο προσήλθε στην ενοποίηση το καταργημένο Γενικό Ταμείο Αρωγής και Υγείας των Τελωνειακών Υπαλλήλων (ΤΑΥΤΥ) και, εφόσον τα έκτοτε αδιαλείπτως εισπραττόμενα στα τελωνεία ΔΕΤΕ και, κατά ποσοστό 20%, διατιθέμενα για την τροφοδοσία του ΕΤΕΑ πεσά αυτών, εξακολουθούσαν να αποτελούν περιουσία των συνταξιούχων της τελωνειακής υπηρεσίας, όπως αυτά εκφράζουν, εξ αντικειμένου, τους κόπους και τον ιδρώτα τους.

Ενν είναι κατανοητό, ότι οι αποφασίες του Συμβουλίου της Επικρατείας, που επικαλούνται, αφορούν εξ' άλλων πηγών και άλλης φύσεως πηγών, και όχι τους πόρους εκ ΔΕΤΕ, οι οποίοι είναι κατοχυρωμένοι με ειδικές διατάξεις, έχουν ορισμένο αποκλειστικό σκοπό και, κατά συνέπεια, για να διοχετευτούν σε άλλες χρήσεις χρειάζεται ειδική νομοθετική ρύθμιση.

Αλλά, ανεξάρτητα από τα ανωτέρω, ως υποθέσουμε ότι τα πράγματα έχουν όπως τα αντιλαμβάνονται οι διοικούντες το ταμείο, δηλαδή, είναι ειδικός ο χαρακτήρας των πόρων του ταμείου και, ως εκ τούτου, μπορούν αυτοί να διατίθενται αδιακρίτως για την αντιμετώπιση των αναγκών δαπανών του, μη εξαιρουμένων, άρα, και των δαπανών των νομίμων «προσαυξήσεων» της σύνταξής μας τότε, γιατί δεν έγινε κανονικά «επιπληρωμή» αυτών από τον «κοινό» λογαριασμό του ταμείου και η Διοίκηση ΣΙΕΑ προχώρησε στην περικοπή τους, αφού, όπως φαίνεται κι από τα τηρηθέντα πρακτικά, το ταμείο δεν αντιμετώπιζε ανυπαρξία χρημάτων, αλλά στο γενικό ταμειακό της όσο και στο τηρούμενο Ειδικό Λογαριασμό των Τελωνειακών και αφού, όπως επίσης προκύπτει από τα πρακτικά, δεν υπήρχε ζήτημα νομιμότητας των προσαυξήσεων της σύνταξής μας;

Γιατί οδηγήθηκαν μόνο οι συνταξιούχοι της τελωνειακής υπηρεσίας στην περίπτωση; Μήπως μόνο και μόνο για να εκβιαστεί έμμεσα να λυθεί το πρόβλημα του α ετερος των συναρμοδίων της προβλεπομένης διαδικασίας;

Ομως, σε ένα κράτος δικαίου, μπορεί να παίζονται τέτοια παιχνίδια με τα βάρη αποκαμωμένων από τα βάρη συνταξιούχων- πολιτών του;

Περαιτέρω, το Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, μάλλον σκόπιμα, επιχαρεί να τανύσει την περίπτωση της περικοπής της προσαύξεσης της χορηγούμενης σύνταξης συνταξιούχους της υπηρεσίας των Εφοριών, με την περίπτωση της περικοπής της σύνταξης των συνταξιούχων της τελωνειακής υπηρεσίας και πρόκειται, σαφώς, περί δύο διαφορετικών περιπτώσεων διατεταμένων σε καθεμία από διαφορετικό νομικό καθεστώς, όπου και, όπως διαμόρφησαν τα πράγματα, τα μεν δικαιώματα των υπαλλήλων της υπηρεσίας Εφοριών (Δ.Ι.Β.Ε.Ε.Τ) από τα οποία προέρχονταν οι εισφορές προς το ταμείο

καταργήθηκαν και άρα είναι, εξ αντικειμένου, ανέφικτη πλέον η τροποποίηση του ταμείου με αυτούς τους πόρους, τα έε δικαιώματα των υπαλλήλων της βελωνειακής υπηρεσίας από ΔΕΤΕ εξακολουθούν να εισπραττονται στην Ελλάδα και τα εξ αυτών έσοδα εισάγονται πλέον απευθείας στην κρατική προϋπολογισμό και, όπως αβίαστα προκύπτει από τις συνδυασμένες ισχύει διατάξεις του άρθρου 17 του Ν. 2676/1999 και του άρθρου 11 του Ν. 1792/1988, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 51 του Ν. 1882/1990, μέρος αυτών των εσόδων, ίσο με ποσοστό 20% επί των εσόδων των ετησίως εισπραττομένων ΔΕΤΕ, διατίθεται στο ΕΤΕΑ για την αντιμετώπιση της δαπάνης πληρωμής των νομοθετημένων προσαυθησών της επικουρικής σύνταξης των συνταξιούχων της υπηρεσίας αυτής, σύμφωνα με το συμπέρασμα που διατυπώνεται στην παράγραφο 4 της απόφασης αριθμόν Φ. 20144/22579/754/4-10-2013 απαντητικού εγγράφου της Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας, της Γραμμάτεια Γραφείο του υποβάλλοντος σχετικό ερώτημα Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Οικονομικών).

Το περίεργο στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι στην διαφορετικότητα της συνταξιοδότησης των υπαλλήλων των δύο υπηρεσιών αυτές, προκύπτει από τα πρακτικά, είναι γνωστή στο Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, όπως διατυπώνεται απερίφραστα στο «σκεπτικό» της απόφασης, πόσο περαιτέρω «δημοκρατικό» αυτής, η συνταξιοδοτική κατάσταση των υπαλλήλων των δύο υπηρεσιών ταυτίζεται και αντιμετωπίζεται ωςάν να είναι όμοια πράγμα, επειδή το Δ.Σ. του ΕΤΕΑ επιθυμεί να αποφύγει την περιπτώσιολογία της συνταξιοδότηση, για να μην πούμε, ότι θεωρεί εαυτό αρμόδιο να κατατάσσεται συνταξιοδοτικά πράγματα κατά πως βούλεται. Η έκδηλη όσο και άλλων

επισημάνει την αρνητικότητα- αντιπαλότητα της διοίκησης του ΕΤΕΑ προς τους υπαλλήλους της τελωνειακής υπηρεσίας, χρονολογούμενη από την ενσωμάτωση των επικουρικών ταμείων του Δημοσίου, διάχυτη και σε όλα τα επίπεδα της υπηρεσίας του Ταμείου, αποτελεί την βαθύτερη αιτία της εμφανιζόμενης απόπειρας κατάλυσης με γορδιοδεσμοκοπηκές ενέργειες επί εβδόμηνα και πλέον έτη αδιάλειπτα εφαρμοζόμενου συστήματος καταβολής της επικουρικής μας σύνταξης, προς όφελος και κανονικής λειτουργίας των κέντρων που, άκριτα, αρνούνται να αποδεχθούν την επί τόσα έτη ευθύνη της πολιτείας, να διακρίνει, να αναγνωρίζει και να ανταμείβει τις διαφορετικού βαθμού δυσκολίας και βαρύτητας προσφερόμενες υπηρεσίες των εργαζομένων του δημοσιονομικού αυτού τομέα.

Το σύστημα καταβολής της επικουρικής σύνταξης των υπαλλήλων της τελωνειακής υπηρεσίας, απότοκο του ιδιόμορφου τρόπου μισθοδοσίας των εργαζομένων υπαλλήλων της υπηρεσίας αυτής, θεσπίστηκε, θεσμοθετήθηκε και λειτουργικά διατηρήθηκε ως σοφή επιλογή του ίδιου του κράτους, και ως επιβεβαιωμένη συντεχνιακή κατάκτηση) αφού με την καθιέρωσή του η υπηρεσία εξυπηρέτησε την εξυπηρέτηση του γενικότερου δημόσιου συμφέροντος (άνταξη της επιχειρηματικότητας σε συνθήκες εργασιακής ειρήνης και συνεργασίας, συμβιβάζοντας εν προκειμένω την ανάγκη ειδικής μισθοδοσίας των εργαζομένων της τελωνειακής υπηρεσίας, επιβαλλόμενη από τις γνήσιες απαιτήσεις πάντες, ιδιόμορφες και αντίξοες λειτουργίας, της τελωνειακής υπηρεσίας (εργασία σε εικοσιτετράωρη βάση Κυριακές και αργίες, σε σάντρα, τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, τα διυλιστήρια, στην ανήλωση και δόσοιμες αποθήκες κλπ), με τις ποικίλες και, ως επί το πλείστον, ιδιαίτερες διεκπεραίωσης ανάγκες διεξαγωγής του εισαγωγικού και εξαγωγικού

Παρακαλώ,

Να παρέμβετε προκειμένου να αποκατασταθεί η νομιμότητα της ανωτέρω απόφασης, όσον αφορά τη διαταχθείσα παράνομη αναστολή λειτουργίας επικουρικής μου σύνταξης, καθότι μέρος αυτή έχει περικοπτεί.

Σάββας Θ. Χατζηθεοδωσίου

Συνημμένως υποβάλλω:

1. Απόσπασμα πρακτικών της από 8-1-2014 Συνεδρίασης του Δ.Σ. του Ε.Κ.Α.Α. που περιλαμβάνει την ληφθείσα παράνομη απόφαση.
2. Αντίγραφο της υπ' αριθ. 2/42423/A0024/10-6-2009 απόφασης του Υπουργείου Οικονομικών με την οποία ορίζεται η 24^η Διεύθυνση Ε.Κ.Α.Α. ως διαχειριστής των εσόδων από ΔΕΤΕ.
3. Αντίγραφο του υπ' αριθ. Φ 20144/22579/754/4-10-2013 έγγραφου της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.

Υ.Γ. Σας γνωρίζω ότι:

1. Επιφυλάσσομαι να ασκήσω το δικαίωμα δικαστικής προστασίας των συμφερόντων μου, μετά την παρέμβασή σας.
2. Η παρούσα θα κοινοποιηθεί και στους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του Ελληνικού Κοινοβουλίου προς γνώση, επειδή εκτιμώ ότι η παρούσα αποτελεί κοινωνικοπολιτικό ενδιαφέρον.